

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
Улица Змаја од Ноћаја број 12
9 - Пр.бр. 23251/13

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Београду, судија Слађана Милић, у прекршајном поступку против окр. РАДЕТА ЖЕЉКЕ из Земуна, због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу члана 91,94,214,217 и 227 Закона о прекршајима, донео је дана 08.01.2014. године, следећу

ПРЕСУДУ

КРИВА ЈЕ

Зато што дана 27.08.2012. године није поднела Агенцији за борбу против корупције у улици Царице Милице број 1. у Београду, извештај о својој имовини и приходима, односно право коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, према стању на дан престанка функције, у року од 30 дана од дана престанка функције члана Републичке изборне комисије 25.07.2012. године,

- чиме је учинила прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, поступивши противно члану 43 став 4 истог Закона,
- те јој суд, на основу члана 44 Закона о прекршајима, **изриче**

ОПОМЕНУ

Обавезују се окривљена, да на основу члана 130,131 и 132 Закона о прекршајима, плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 (хиљаду) динара, у року од 15 дана по правоснажности ове пресуде, иначе ће се исти наплатити принудним путем.

Образложење

Агенција за борбу против корупције, са седиштем у Београду, улица Царице Милице број 1., поднела је захтев за покретање прекршајног поступка, број 014-46-00-76/2013-08 од 10.06.2013. године, против окривљене и због прекршаја као у изреци.

Окривљена је у одбрани изјавила да заиста није поднела Агенцији за борбу против корупције, дана 27.8.2012. године извештај о имовини а у року од 30 дана дана престанка функције члана Републичке изборне комисије која јој је престала, 25.7.2012. године. Очекивала је да ће бити позвана од стране Агенције, да достави тај извештај и да буде обавештена да јој је престала функција, јер је раније имала сличан случај и тада је у управном поступку било утврђено да чланови изборне комисије нису функционери. Из тог разлога није била сасвим сигурна да ли мора да подноси наведени извештај а дала је на увид суду закључак од 15.4.2009. године којим се обуставља поступак против окривљене као члана Републичке изборне комисије. Чим је добила обавештење Агенције за борбу против корупције, 18.2.2013. године, одмах је 21.2.2013. године поднела наведени извештај, после чега је добила њихово решење од 22.4.2013. године којим јој је изречена мера упозорења да се убудуће придржава одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције. Она је поступила и по том упозорењу и предала извештај за ову текућу годину, за шта је као доказ дао потврду о предаји извештаја, препорученом пошљицом, 03.9.2013. године.

Подносилац захтева је као доказе уз захтев приложио у копијама обавештење Републичке изборне комисије од 03.8.201. године о престанку функције о кривљеној 25.7.2012. године, извештај о њеној имовини и приходима од 21.2.2013. године, допис окривљеној од 13.2.2013. године којим се обавештава о покретању поступка са решењем од 22.4.2013. године којим јој се изриче мера упозорења, и саслушан је сведок Зорана Кепник Хинић, дипломирани правник у Агенцији за борбу против корупције.

Сведок је изјавила да је у вршењу службене дужности сазнала да је окривљеној престала функција члана Републике изборне комисије, 25.7.2012. године, и да она није у року од 30 дана доставила извештај о имовини и приходима Агенцији. Окривљена је упозорена, након чега је извештај и доставила, а по Закону о Агенцији за борбу против корупције, чланови изборне комисије су функционери. Престанак функције се објављује у службеном гласнику Републике Србије, након чега функционери морају сами доставити извештај Агенцији.

Изведени докази цењени су у смислу **члана 84 Закона о прекршајима**, и суд је прихватио доказе подносиоца захтева и исказ саслушаног сведока, јер је исте оценио као објективан, јасан и уверљив, а ни окривљена није оспаравала чињенице битне за постојање наведеног прекршаја, те је суд на основу њене одбране и на основу горе наведених доказа, утврдио **чињенично стање** ближе описано у изреци ове пресуде, тј. да окривљена дана 27.08.2012. године није поднела Агенцији за борбу против корупције, у улици Царице Милице број 1. у Београду, извештај о својој имовини и приходима, односно право коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера и малолетне деце, уколико живе у истом породичном домаћинству, према стању на дан престанка функције, у року од 30 дана од дана престанка функције члана Републичке изборне комисије 25.07.2012. године.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања, утврђено је да је окривљена као функционер, у време, на месту и на начин описан у изреци, учинила прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, јер није пријавила имовину након истека рока из члана 43 став 4 истог Закона, тј. у року од 30 дана од дана престанка јавне функције а према стању на дан престанка јавне функције.

Према окривљеној је, уместо прописане казне за наведени прекршај, изречена опомена, на основу члана 44 Закона о прекршајима, јер постоје околности које у знатној мери умањују одговорност окривљене, тако да се може очекивати да ће се она убудуће клонити вршења прекршаја и без изрицања казне, а то је околност да је окривљена поступала **нехатно** јер је била свесна да услед њеног чињења односно нечињења може наступити забрањена последица али је олако држала да иста неће наступити или да ће је моћи спречити, околност да је окривљена **одмах поступила** по обавештењу Агенције за борбу против корупције, те је доставила извештај о имовини на дан престанка функције, као и да је поступила по решењу наведене Агенције и за

текућу годину доставила извештај о имовини, да до сада није кажњавана, а цењено је и њено држање након учињеног прекршаја и друго.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је на основу члана 130, 131 и 132 Закона о прекршајима и на основу члана 27 Правилника о накнади трошкова у прекршајном поступку и исти се састоје од паушалног износа чија је висина одређена с обзиром на дужину трајања прекршајног поступка и друге околности.

ПРАВНА ПОУКА:

На основу члана 228, 229, 232 и 233 Закона о прекршајима против ове пресуде може се изјавити жалба Вишем прекршајном суду у року од 8 (осам) дана од дана достављања пресуде, а преко овог суда, на адресу Београд, улица Тимочка број 14., која се упућује писмено и предаје непосредно или путем поште, препорученом пошиљком и таксира по Закону о судским таксама.

Дна: Подносиоцу, окривљеној.

Република Србија

ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД

12-Прж.5099/14

Дана 13.03.2014.године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Миладе Катић, председника већа, Весне Дамњановић и Ивана Кнежевића, чланова већа и судијског саветника Весне Ловрић као записничара, решавајући по жалби подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 9 Пр.бр.23251/13 од 08.01.2014.године, којом је окривљена Радета Жељка из Земуна оглашена кривом за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу члана 91 став 2, члана 93 став 3, члана 239 и члана 242 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр.101/05, 116/08 и 111/09) и члана 340 став 1 Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/2013),, у нејавној седници већа одржаној дана 13.03.2014.године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције а пресуда Прекршајног суда у Београду 9 Пр.бр.23251/13 од 08.01.2014.године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Првостепеном пресудом је окривљена Радета Жељка из Земуна оглашена кривом за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, те на основу члана 44 Закона о прекршајима изречена опомена. Истом пресудом обавезана је да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 (хиљаду) динара.

Против наведене пресуде је подносилац захтева за покретање прекршајног поступка благовремено изјавио жалбу због одлуке о прекршајној санкцији, указујући да код неспорно утврђене одговорности окривљене Радета Жељке за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији, којим је прописана новчана казна од 50.000,00 до 150.000,00 динара, Прекршајни суд у Београду је приликом одлучивања о прекршајној санкцији погрешно применио одредбе члана 44 Закона о прекршајима. Наиме, жалилац сматра да нису узете у обзир све

околности прописане чланом 39 Закона о прекршајима које утичу да казна буде већа или мања, нарочито да није правилно цењена тежина учињеног прекршаја, околности под којима је прекршај учињен као и имовно стање учиниоца, при чему нарочито треба да се има у виду да функција на коју је Жељка Радета изабрана подразумева не само познавање прописа који се односе на обављање функције, већ и обавеза које прате наведену функцију. Надаље се указује да не стоје наводи окривљене да није била сигурна да ли мора да подноси извештај јер је закључком од 15.04.2009.године обустављен поступак против окривљене као члана Републичке изборне комисије, те са позивом на члан 2 Закона о Агенцији који је у примени од 01.01.2010.године и члан 43 став 4 истог Закона и на неспорно утврђено чињенично стање да окривљена није доставила извештај у законом прописаном року, одговорност окривљене је неспорна, па сматрају да је Прекршајни суд у Београду при одлучивању о прекршајној санкцији погрешно применио одредбе члана 44 Закона о прекршајима. Сматрају да се изрицањем опомене за неблаговремено подношење извештаја од стране окривљене, бившег члана Републичке изборне комисије, не остварује сврха прекршајних санкција из члана 5 Закона о прекршајима, те стога је првостепени суд требао да изрекне новчану казну за учињени прекршај у оквиру предвиђеног минимума и максимума из члана 74 став 1 Закона о Агенцији. Предлажу да се ожалбена пресуда преиначи у смислу жалбених навода.

Размотривши жалбу, ожалбену пресуду и остале списе предмета, Прекршајни апелациони суд је нашао да жалба није основана.

Испитујући првостепену пресуду по службеној дужности на основу члана 241 став 1 тачка 1 и 2 Закона о прекршајима нађено је да нису учињене повреде закона из напред наведеног члана.

Према стању у списима, у првостепеном поступку је на основу изнете одбране окривљене саслушане у свему сходно одредби члана 175 Закона о прекршајима, увида уз захтев приложених копија обавештења Републичке изборне комисије од 03.08.2012.године о престанку функције Радета Жељке дана 25.07.2012.године, извештај о њеној имовини и приходима од 21.02.2013.године, допис окривљеној од 13.02.2013.године којим се обавештава о покретању поступка са решењем Агенције број 014-46-00-76/2013-08 од 22.04.2013.године, којим јој се изриче мера упозорења, те исказа саслушаног сведока Зоране Кепник-Хинић, брижљивом и савесном оценом сваког доказа посебно и свих заједно и на основу резултата целокупног поступка у смислу члана 84 Закона о прекршајима на несумњив начин утврђено чињенично стање као у изреци првостепене пресуде из којег произилазе правна обележја прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Код утврђене одлучне чињенице да окривљена дана 27.08.2012.године није поднела Агенцији за борбу против корупције извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, према стању на дан престанка функције, у року од 30 дана од дана престанка функције члана Републичке изборне комисије 25.07.2012.године, окривљена је поступила противно обавези из члана 43 став 4 Закона о Агенцији за борбу против корупције, што управо чини битна обележја прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 истог Закона.

Код утврђеног чињеничног стања правилно је на основу члана 217 Закона о прекршајима окривљена Радета Жељка оглашена кривом за напред наведени прекршај.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о изреченој санкцији а у односу на жалбене наводе, овај суд налази да су на страни окривљене приликом одлучивања о прекршајној санкцији цењене утврђене околности из члана 39 Закона о прекршајима, те нађено да постоје олакшавајуће околности које у знатној мери умањују одговорност окривљене и указују да се оправдано може очекивати да ће се окривљена убудуће клонити чињења прекршаја и без изрицања казне, па је првостепени суд применом члана 44 Закона о прекршајима уместо новчане казне изрекао опомену.

Разлоге о одлучним чињеницама из образложења у погледу изрицања опомене овај суд прихвата као јасне и ваљане, налазећи да окривљена приликом давања одбране наводе захтева у погледу одлучних чињеница није оспорила, износећи при томе околности под којима је дошло до чињења прекршаја, да је накнадно отклонила противправно стање достављањем наведеног извештаја дана 21.02.2013.године, дакле пре доношења решења Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-76/2013-08 од 22.04.2013.године, којим јој је на основу члана 51 став 2 Закона о Агенцији изречена мера упозорења и пре подношења захтева за покретање прекршајног поступка под истим бројем од 10.06.2013.године. Напред наведене околности, које не искључују кривицу окривљене за неиспуњење обавезе прописане чланом 43 став 4 Закона о Агенцији за борбу против корупције, првостепени суд је правилно ценио уз утврђене околности из члана 39 Закона о прекршајима, да је окривљена накнадно извршила своју обавезу и тиме отклонила противправно стање, да је поступала из нехата, да је одмах након пријема обавештења Агенције 18.02.2013.године испунила своју обавезу и поднела наведени извештај, да је поступила по решењу Агенције од 22.04.2013.године и за текућу годину доставила извештај о имовини, ранују прекршајну некажњаваност, уз околност да прекршајем нису наступила штетне последице, све као околности које у знатој мери умањују одговорност учиниоца па је уместо прописане новчане казне за наведени прекршај изречена опомена, налазећи да ће се истом остварити сврха вођења поступка.

Сходно изнетом, Прекршајни апелациони суд налази да је првостепени суд правилно применио одредбе члана 44 Закона о прекршајима, и да је изречена прекршајна санкција адекватна тежини учињеног прекршаја и степену кривице окривљене, те се оправдано може очекивати да ће се иста убудуће клонити вршења оваквих и сличних прекршаја и без изрицања новчане казне.

Са изложеног одлучено је као у изреци ове пресуде, на основу члана 242 Закона о прекршајима.

Пресуђено у Прекршајном апелационом суду у Београду.
Дана 13.03.2014.године под 12-Прж.бр.5099/14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-судија
Милада Катић